

Dosarul nr.2ra-1744/20

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : D. Crigan)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : N. Budăi, A. Malfi, I. Muruianu)

Î N C H E I E R E

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Rotar Gheorghe,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Rotar Gheorghe
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „ACM Muncești” cu privire la obligarea
eliberării certificatelor legate de activitatea de muncă, încasarea indemnizației pentru
concediul de odihnă anual, sporului la salariu, prejudiciului cauzat prin neplata în
termen a sporului la salariu,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 iulie 2020, prin care s-a respins
apelul declarat de O.C.N. „Corporația de Finanțare Rurală” Societate pe Acțiuni și s-a
menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 03 decembrie 2019,

c o n s t a t ă :

La 12 decembrie 2018, Rotar Gheorghe s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva S.R.L. „ACM Muncești” cu privire la obligarea eliberării
certificatelor legate de activitatea de muncă, încasarea indemnizației pentru concediul
de odihnă anual, sporului la salariu, prejudiciului cauzat ca urmare a neachitării în
termen a sporului la salariu.

În motivare a reiterat că, la 01 noiembrie 2017 a încheiat contractul individual de
muncă cu S.R.L. „ACM Muncești”.

În baza contractului a înaintat mai multe demersuri privind acordarea concediului
anual de odihnă, calcularea indemnizației pentru concediul, achitarea sporului la
salariu convenit în contractul individual de muncă, prezentarea certificatelor aferente
activității la întreprindere, demisia din funcția deținută pe perioada de valabilitate a
contractului.

Potrivit contractului individual de muncă încheiat la 01 noiembrie 2017 între
Rotar Gheorghe și S.R.L. „ACM Muncești” sunt stipulate următoarele clauze
esențiale: reclamantul este angajat în calitate de „vice-director pe probleme de
dezvoltare, economie inclusiv vânzări; reclamantul va îndeplini obligațiile care reiese
din fișa de post și programul de activitate pentru perioada noiembrie 2017-decembrie
2018; condițiile de retribuire a muncii reclamantului:

3.1) Salariul net lunar s-a stabilit în mărime de 10 000 (zece mii) lei;

3.2.) Salariul zilnic pentru perioada aflării în deplasările de serviciu în afara R. Moldova este dublu față de cel expus în p.3.1, 3.3);

Reclamantul are dreptul la un spor în mărime de 1 % de la suma contractelor încheiate în cadrul executării programului de activitate pentru perioada noiembrie 2017- decembrie 2018;

3.4) Fișa de post care este anexă la contractul individual de muncă concretizează că, reclamantul are dreptul să primească sporuri pentru programele elaborate și contractele de bază și conexe încheiate;

4) Durata contractului individual de muncă stabilită de la 02 noiembrie 2017 până la 31 decembrie 2018.

În perioada martie-noiembrie 2018, au fost încheiate mai multe contracte cu diferiți agenți economici inclusiv cu: S.R.L. „Elsaco Electronic” contractul nr. 985 din 01 martie 2018 în sumă de 1552425,90 euro, cu S.R.L. „Euroizol” contractul nr.16/03 din 16 martie 2018 în sumă de 211 000 euro, cu „Дай Изолап” OOO Federația Rusă, contractul nr. 069B9 din 23 mai 2018 în sumă de 850 000 euro, cu Biroul Vamal Centru R. Moldova, contractul nr.58 din 02 iulie 2018 în sumă de 169 698 euro, contractul nr.60 din 30 iulie 2018 în sumă de 155 125 euro, contractul nr.73 din 28 septembrie 2018 în sumă de 87 100 euro, contractul nr. 87 din 30 octombrie 2018 în sumă de 87 100 euro, cu „Термо Инвест” OOO Federația Rusă, contractul nr.14/02/2018 din 14 februarie 2018 în sumă de 1 432 800 ruble rusești; cu „Arteplast” S.R.L., contracte de livrare adeziv în sumă de 477 126 lei (conform datelor contabile; cu companii de transport din R. Moldova în sumă de 912 278 lei.

În perioada februarie - noiembrie administratorului S.R.L. „ACM Muncești” i-au fost prezentate și ulterior aprobate, multiple rapoarte, note de serviciu, calcule economice, planuri de măsuri și alte documente, care se refereau la încheierea și derularea contractelor cu destinație de îndeplinire a programului de activitate pentru perioada noiembrie 2017- decembrie 2018.

Reclamantul a indicat că, la 15 noiembrie 2018, a adresat o cerere de acordare a concediului anual de odihnă începând cu 30 noiembrie 2018. Concediul a fost solicitat reieșind din faptul că, contractul de muncă expira la 31 decembrie 2018, iar durata concediului era de 28 zile, fiind solicitat cu scopul de a se încadra în perioada 30 noiembrie - 30 decembrie, luând în considerație ziua nelucrătoare de 25 decembrie 2018.

La 20 noiembrie 2018, s-a adresat administratorului S.R.L. „ACM Muncești” cu o cerere prin care a solicitata achitarea sporului din suma contractelor încheiate în cadrul executării „Programului de activitate pentru perioada noiembrie 2017 - decembrie 2018” astfel, din acest spor să fie calculată suma îndemnizația pentru concediul.

La 26 noiembrie 2018, reclamantul a expediat o cererea de demisie și de eliberare a documentelor privind activitatea la întreprindere S.R.L. „ACM Muncești”.

La 28 decembrie 2018, s-a adresat repetat către administratorul „ACM Muncești” S.R.L. cu o cerere prin care a solicitat în mod urgent prezentarea certificatelor legale cu privire la muncă și salariu, achitarea restanțelor salariale, a cheltuielilor de deplasare cât și achitarea indemnizației pentru concediu.

La 11 martie 2019, a depus o cerere privind mărirea cuantumului pretențiilor prin care a solicitat încasarea sumei de 638 268,68 lei cu titlu de spor salarial conform pct. 11.3 al contractului individual de muncă din 01 noiembrie 2017, suma de 54274.50 lei cu titlu de indemnizației pentru concediu anual și cel nefolosit, suma de 632 867,92 lei cu titlu de prejudiciu cauzat prin neplata în termen a sporului la salariu și a indemnizației pentru concediu anual, în total suma de 1 325 411 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 06 decembrie 2019, cererea de chemare în judecată depusă de Rotar Gheorghe, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că potrivit contractului individual de muncă din 01 noiembrie 2017, la compartimentul datele de identitate a părților contractului, lipsește semnătura și ștampila umedă a angajatorului S.R.L. „ACM Muncești” fiind aplicată doar semnătura salariatului Rotar Gheorghe.

Instanța a constatat că, Rotar Gheorghe își întemeiază solicitările în baza pct. 11.3 din draftul contractului prezentat, însă una dintre condițiile esențiale ce se cere a fi respectate la încheierea oricărui act juridic civil, alături de capacitate, obiect și cauza, o constituie consimțământul, legiuitorul stabilind o serie de condiții ce se cer a fi îndeplinite pentru valabilitatea acestuia, ceea ce la caz lipsește.

Astfel, fiind absolut necesar consimțământul celor două voințe, ce stă la baza încheierii contractului și care are drept scop să concilieze interesele divergente ale părților contractante, semnarea unui contract individual de muncă este un act bilateral și drept urmare este necesar să fie semnat de ambele părți ale contractului.

Totodată, reclamantul nu a prezentat nici ordinul de angajare, iar potrivit art.58 alin.(1) din Codul muncii, angajarea salariatului urmează a fi confirmată prin ordin de angajare, ceea ce la caz nu s-a constatat.

Instanța de fond a conchis că, nu poate fi exclus faptul că reclamantul a fost angajat în calitate de vice-director pe probleme de dezvoltare și economie inclusiv vânzări, însă argumentele ce țin de încasarea sporului la salariu nu au fost probate așa cum prevede art. 117 alin. (1), 121 Cod de procedură civilă.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 10 decembrie 2019, Rotar Gheorghe, a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iulie 2020 a fost respins apelul declarat de Rotar Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 06 decembrie 2019.

La 10 noiembrie 2020, Rotar Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iulie 2020 și a hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 06 decembrie 2019, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, soluțai instanțelor ierarhic inferioare este neîntemeiată. Examinând cauza, nu au dat o apreciere cuvenită, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare a tuturor probelor.

La materialele dosarului sunt administrate probe care reflectă angajarea recurentului la S.R.L. „ACM Muncești” în baza unui contract individual de muncă, fiind indicată modalitatea și perioada de exercitare a atribuțiilor de serviciu.

Concluziile instanțelor investite cu judecarea fondului precum că, la caz nu sunt respectate dispozițiile art. 56,58,65 din Codul muncii, sunt eronate, fără a da o apreciere corectă probelor prin prisma art. 117,118 din Codul de procedură civilă.

Instanța de fond și apel au ignorat circumstanțele de drept care demonstrează că contractul individual de muncă a fost unul valabil sub toate aspectele pe durata acestuia, fiind prezentate acte care confirmă activitatea recurentului în funcția de vice director pe probleme de dezvoltarea și economie.

Instanța de fond nu corect a interpretat prevederile art. 65 din Codul muncii și pct. 36 din hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.9 din 22 decembrie 2014, deoarece legislația prevede că în baza contractului individual de muncă negociat și semnat de părți, angajatorul poate emite ordin, depozitie, decizie, hotărâre de angajare.

Rotar Gheorghe a indicat că, pentru funcția deținută de el un alt act juridic semnat între părți nu a fost necesar, decât contractul individual de muncă și respectiv toate raporturile dintre salariat și angajator au fost respectate.

Recurentul consideră că, examinând cauza instanțele inferioare au ignorat prevederile art. 130, 383 din Codul de procedură civilă și ca urmare au emis o soluție greșită.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art.432 alin. (2) lit. a), b) și c) din Codul de procedură civilă.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 30 iulie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de comunicare instanța de apel a expediat părților decizia motivată la 16 septembrie 2020. Cererea de recurs a fost declarată la 10 noiembrie 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, reieșind din prevederile art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 19 noiembrie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului copia recursului, informând despre necesitatea depunerii referinței, (f. d. 129 Vol. II), fiind recepționat la 29 noiembrie 2020 (f.d.130 Vol. II).

La 15 decembrie 2020, S.R.L. „ACM Muncești” a depus referință asupra recursului, menționând că instanța de apel corect a statuat că recurentul nu aduce nici o probă în cele solicitate, fiind doar declarații lipsite de temei juridic și probatoriu.

S.R.L. „ACM Muncești” consideră că, recursul declarat de Rotar Gheorghe, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide

în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Rotar Gheorghe, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Rotar Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru